

фінансів загалом належать групі Світового банку та Банк міжнародних розрахунків у Базелі [18, с. 55].

Інформаційні джерела:

1. Гроші та кредит : підручник / за ред. д.е.н.Б проф.. О. В. Дзюблюка. — Тернопіль : ТНЕУ, 2018. – 892с.
2. Лизун М. Розвиток світової валютної системи крізь призму її елементів / М. Лизун // Вісник Тернопільського національного економічного університету.-2016.- Вип.4.-С.82-94
3. Міжнародні валютно-фінансові відносини: конспект лекцій для студентів денної та заочної форм навчання спеціальності 292 «Міжнародні економічні відносини» Ч.1. – Х. : ХДУХТ, 2019.

АУТСОРСИНГ ЯК ФОРМА РЕАЛІЗАЦІЇ МІЖНАРОДНОГО БІЗНЕСУ В УМОВАХ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ

Голікова Є.К., гр.6.06.051.130.19.1

Харківський національний економічний університет ім. С. Кузнеця
Науковий керівник – канд. екон. наук, доц. **К.Ю. Величко**
Харківський гуманітарний університет «Народна українська академія»

Міжнародний бізнес – це економічна активність бізнес-одиниці за кордонами національного ринку, обмін товарами і послугами на міжнародному рівні. Крім цього, міжнародний бізнес може трактуватися як процес обміну між компаніями за межами національних кордонів. Значна конкуренція на зовнішніх ринках стимулює бізнес до впровадження нових технологій та систем управління, маркетингових рішень та ін. Швидкоплинні зміни у міжнародному бізнесі, що є результатом четвертої промислової революції (індустрії 4.0), коли саме технології посідають провідне місце, сприяє більш активному впровадженню аутсорсингові форми (передача сторонньому підряднику деяких бізнес-функцій або частин бізнес-процесу компанії).

Появу аутсорсингу (англ. outsourcing: out – зовнішній, той, що перебуває за межами, source – джерело) відносять до періоду протистояння в автомобілебудівній галузі, та асоціюють з прізвиськами Генрі Форда і Альфреда Слоуна у 30-х роках ХХ ст., коли стало зрозуміло, що жодна фірма не може бути самодостатньою та більш доцільно делегувати низку функцій спеціалізованим компаніям.

Проблематика аутсорсингу була висвітлена у роботах зарубіжних та вітчизняних вчених, серед яких варто виділити: Б.А. Анікіна, О.І.

Микало, М.А. Бабія, В.В. Дергачова, І.І. Заводовську, О.М. Зозульова, О.В. Дідух, М.О. Єфименко, Т.В. Красовську, Л.О. Лігоненко, С.Д. Супрун та ін.

Саме як форма підвищення конкурентоспроможності, аутсорсингова практика допомагає компаніям вирішити низку проблем функціонування і розвитку шляхом скорочення витрат, підвищення рівня адаптації до кон'юнктури міжнародного ринку, підвищення якості продукції і послуг, зменшення ризиків. Міжнародна практика виділяє декілька видів аутсорсингу, залежно від місцезнаходження замовника та виконавця: офшоринг (замовник і виконавець перебувають на території різних країн, при цьому виконавець є підрозділом замовника); аутсорсинг (замовник і виконавець перебувають на території однієї країни, при цьому виконавець є незалежним підприємством) та офшорний аутсорсинг (змішана форма, коли замовник і виконавець перебувають на території різних країн, але при цьому виконавець є незалежним підприємством). А залежно від завдань, які передаються на вирішення виконавцям, аутсорсинг поділяється на: виробничий (передача виробничих функцій виконавців); аутсорсинг бізнес-процесів (передача виконавцеві процесів, що не є основним видом діяльності замовника); ІТ-аутсорсинг (передача на обслуговування інформаційних систем замовник) [1].

Щодо української практики, то найбільш поширеними заходами аутсорсингу на сьогодні є: функціональний – делегування певних функцій при розробці нових бізнес-проектів, отримання послуг кваліфікованого бухгалтера, юриста, фінансиста, маркетолога (рекламіста), дизайнера, програміста (створення локальних комп'ютерних мереж, програмування, створення веб-ресурсів, супроводження програмного забезпечення), обслуговування техніки, кадрове адміністрування; операційний – передання окремих операцій, пов'язаних зі зберіганням та транспортуванням товарів; ресурсний – оренда тимчасово вільних площ та споруд для організації торговельного бізнесу. Україна, за підсумками 2019 р., стала ринком №1 аутсорсингу у Східній Європі, згідно аутсорсингового журналу Global Sourcing Association (GSA) [2]. А лідером з аутсорсингу виступає ІТ-сектор, який є фактично єдиним в українській економіці, що демонструє стійке зростання на 20-25% щорічно.

Аутсорсинг є здебільшого особливістю діяльності іноземних компаній, розташованих в Україні. Так, більше половини всіх підприємств з іноземним капіталом активно використовують аутсорсинг для скорочення витрат своєї діяльності. Якщо дослідити розширення аутсорсингу за секторами, то затребуваними серед

підприємств були ІТ-послуги – 40,5%, логістика – 35,1%, ресурсне забезпечення виробничих процесів – 27%, маркетингові послуги – 21,6%, рекрутмент – 18,9%, бухгалтерський облік – 13,5% та розрахунок заробітних плат – 13,5% [3].

Актуальність застосування аутсорсингу регламентується його перевагами та сприяє впровадженню інновацій і покращенню інтеграційних зв'язків національних підприємств всередині країни та поза її межами, без чого сьогодні не можлива побудова ефективної господарської діяльності.

Інформаційні джерела:

1. Микало О. І. Аналіз та класифікація форм аутсорсингу. Економічний простір. 2019. № 37. С. 216–222
2. Лабжання Р. Г. Тенденції та перспективи розвитку ІТ-аутсорсингу в Україні. Бізнес-інформ. 2019. №10. С. 156–161
3. Стахурсько О. Аутсорсинг в Україні й у світі: особливості, тенденції та перспективи URL: https://uz.ligazakon.ua/ua/magazine_article

ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ МІЖНАРОДНИХ ЕКОНОМІЧНИХ ВІДНОСИН

Гуменюк Д.М., гр.С-31Б

Науковий керівник – магістр **І.М. Гуменюк**

НРЗВО «Кам'янець-Подільський державний інститут»

На сучасному етапі розвитку світової економіки відбуваються суттєві зміни всієї системи міжнародних відносин, посилюється взаємовплив та взаємозалежність різних сфер і чинників економіки, що є закономірним і цілком логічним процесом. Поступове накопичення кількісних змін у розбудові світового господарства привели світ до якісно економічного зростання, до більш високої стадії інтеграції – глобалізації.

Специфіку процесів глобалізації в умовах трансформаційного розвитку української економіки і проблем ефективної інтеграції України до світової економіки розглянуто у працях вітчизняних авторів В. Будкіна, І. Бурковського, А. Гальчинського, В. Геєця, А. Кредісова, Д. Лук'яненка та ін.

Виділення невирішених раніше частин загальної проблеми, котрим присвячується стаття: стан та актуальні перспективи процесу глобалізації світової економіки в умовах індустріалізації та інновації.